

TARTALMI VÁZLATOK A PÁLI LEVELEKHEZ

Tartalmi vázlat a Kolossébeliekhez írt levélhez (Fogsági levél, keletkezési helye és ideje: Róma, 60-62)

1. Köszöntés és hálaadás a gyülekezet hűségéért (1,1-8)
2. Az apostol áldáskívánása a gyülekezet számára (1,9-12)
3. **Krisztus személyéről és üdvözítő cselekedetéről (A Kol. levél Krisztus himnuszának is tekinthető – 1,13-20)**
4. A Kolosnébeliek szent életre hívása a Krisztusról mondottak nyomán (1,21-23/a)
5. **Pál apostoli szolgálatáról, belefoglalva ebbe az „ősidőktől fogva elrejtett” megváltási tervről szóló bizonyágtételt, és a „Krisztus tibennetek van” titkát, mint „a dicsőség reménységét” (1,23/b-2,3)**
6. Óvás a judaista irányzatú és valószínűleg gnosztikus beállítottságú hamis tanítóktól (2,4-23)
7. **A Krisztust követő élet lényege (3,1-4; az evangélium páli levelekben található rövid, tömör összegezésének egyike)**
8. Gyakorlati keresztény etika kifejtése (3,5-4,1)
9. Az apostol a gyülekezet imádságait kéri azért, hogy bizonyágtévése Rómában eredményes legyen, és hasonlóképpen kéri a gyülekezetet is, hogy hűséges legyen bizonyágtévő szolgálatában az evangéliumot még nem ismerők iránt. (4,2-6)
10. Záró üdvözetek és üzenetek (4,7-18)

Tartalmi vázlat a Filemonhoz írt levélhez

(Fogsági levél a Kolossében élő Filemonhoz, keletkezési helye és ideje: Róma, 61-62)

1. Megszólítás, üdvözlés, hálaadás Filemon hitben való hűségéért (1-7. vers)
2. Közbenjárás Onézimusért, aki Filemon rabszolgája volt, de kártétel után megszökött tőle. Rómában viszont találkozott Pállal és megtért (8-21. vers)
3. Pál reméli, hogy nemsokára szabadul, záró üdvözetek (22-25)

Tartalmi vázlat az Efézusiakhoz írt levélhez

(Fogsági levél, keletkezési helye és ideje: Róma, 60-62)

1. Köszöntés (1,1-2)
2. **Az evangélium summája: hálaadás a Krisztus által véghezvitt dicsőséges megváltási tervért (1,3-14)**
3. Hálaadás az efézusiak hitéért, az apostol hitbeli jókívánásai számukra, belefoglalva ismét az evangélium jó hírét Krisztus felmagasztalásáról (1,15-23)
4. **A bűneiben holt ember megtartása nem cselekedetekből, hanem kegyelemből (2,1-10)**
5. A pogányok egyenrangú örökös társak Izráel hívő maradékával együtt – Pál apostol Istentől kapott hivatása: az evangélium hirdetése a pogányoknak, fogságot is ezért visel (2,13-3,13)
6. **A hitbeli előrehaladás lényegének különösen szép és tömör megfogalmazása jókívánásként az efézusiak számára (3,14-21)**
7. **Isten elgondolása az egyház egységéről és növekedéséről (4,1-16)**
8. Gyakorlati keresztény etika, milyen legyen a krisztuskövetők élete (5,1-21)
9. Az úgynevezett „házitábla” házastársak, szülők és gyermekek, szolgák és urak megszólítása, igaz keresztény magatartásra buzdítása (5,22-6,10)
10. **A „lelki fegyverzet” felvételére való buzdítás (6,11-17)**
11. Záró üzenetként imádságra buzdítás, az apostol fogságban betöltött szolgálataért is, Tikhikusz ajánlása, áldáskívánás (6,18-24)

Tartalmi vázlat a Filippibeliekhez írt levélhez

(Fogsági levél, keletkezési helye és ideje: Róma, 61-62)

1. Üdvözlés és hálaadás az evangélium ügyét mindenkor különösen szívén viselő gyülekezetért (1,1-8)
2. **A hitbeli növekedés tömör, tartalmas jókívánsága a gyülekezet számára (1,9-11)**
3. Beszámoló az apostol helyzetéről a fogságban, miképpen lett az az evangélium előrehaladására, az apostol közeli szabadulásának reménysége (1,12-26)
4. Buzdítás, bátorítás a Krisztusért támadásokat, nehézségeket viselő gyülekezet számára (1,27-30)
5. A gyülekezet kérése, hogy ugyanazon szeretettel viseltessenek egymás iránt, alázatot gyakoroljanak, ne önmaguk, hanem testvéreik legyenek figyelmük, törekvéseik középpontjában (2,1-4)
6. **Az a gondolkodásmód legyen bennük, amely Krisztust készítette arra, hogy emberré legyen és a kereszthalálig betöltse küldetését; a levél „Krisztus-himnusz” nevezett szakasza a Megváltó megaláztatásáról és a felmagasztalásáról (2,5-11)**
7. A gyülekezet buzdítása az Istennel való együttműködésre és ezáltal a feddhetetlen életre (2,12-18)
8. Timóteus meleg szavakkal való ajánlása, akit hamarosan hozzájuk küldd az apostol; az ugyancsak hazaküldendő Epafroditusz ajánlása, áldozatkészségének megbecsülése (2,19-30)
9. Óvás a megtévesztő és hamis indítékú judaista tanítóktól – Hogyan szakadt el az apostol teljesen az őt korábban lelkesítő zsidó hagyományoktól (3,1-7)
10. **A hit általi megigazulás evangéliumának és a keresztény tökéletesség mibenlétének a világos kifejtése (3,8-15)**
11. Felszólítás ismét a hamis tanítóktól való elkülönülésre (3,16-19)
12. **Rövid, tömör, keresztény hitvallás Krisztus visszajövetelének örömteli várásáról (3,20-21)**
13. Buzdítás a hitben való megállásra név szerint említve egyeseket a gyülekezet hívői közül (4,1-3)
14. **A keresztény élet szüntelen örömeinek és békességének titka (4,1-13)**
15. Elismerő szavak a gyülekezet gondoskodásáról az apostol szükségleteit illetően (4,14-20)
16. Záró köszöntések (4,21-23)

Tartalmi vázlat Timótheushoz írt első levélhez

(„Pásztorlevél”, keletkezési helye és ideje: valószínűleg Macedónia, 62-64, a Pál két fogsága közötti idő, amikor szabadon tevékenykedhetett)

1. Timótheus köszöntése, áldáskívánás számára (1,1-2)
2. Timótheust arra kéri, hogy határozottan lépjen fel a tévtanító „törvénytánítókkal” szemben (1,3-10)
- 3. Az evangélium summája Pál apostol személyes elhívása által szemléltetve (1,11-17)**
4. Timótheus további buzdítása „a hit és a jó lelkiismeret megtartására” szemben a hit dolgában „hajótörést” szenvedőkkel szemben (1,18-20)
5. Buzdítás a királyokért és méltóságban levőkért való imádságra; bizonyágtétel **Isten minden emberre kiterjedő üdvakarataról, és az egyetlen közbenjáróról** Isten és emberek között (2,1-7; ezen belül a kiemelt rész **4-6. vers**)
6. Életmódbeli tanácsok férfiak és nők lelkigondozásához (2,8-15)
- 7. Hitbeli és etikai kívánalmak a felügyelőket (avagy presbitereket) és a diakónusokat illetően (3,1-13)**
8. Az apostol a közeli találkozásig is lelkére köti Timótheusnak, hogy miképpen töltse be szolgálatát, mindenkor szem előtt tartva az evangélium summáját (3,14-16)
9. Hogyan viszonyuljon Timótheus a hamis tanítókhoz, mit képviseljen velük szemben (4,1-11)
10. Személyes buzdítások Timótheusnak, hogy miképpen töltse be szolgálatát maradéktalanul, megszegyenítve azokat, akik fiatalsága miatt nem becsülik meg eléggé személyét, szolgálatát (4,11-16)
11. Irányelvek a személyes lelkigondozáshoz, idősek, özvegyasszonyok, illetve özvegyasszony tisztséget viselők iránt (5,1-16)
12. A presbiterek megbecsüléséről (5,17-22)
13. Vegyes tanácsok személyesen Timótheusnak, szolgálóknak, uraknak, valamint a hamis, extrém tanokat képviselő tanítókra vonatkozóan (5,23-6,5)
- 14. Az istenfélelemről és a megalégedésről, valamint a „pénz szerelmétől” való óvakodásra intés (6,6-10)**
- 15. Timótheus buzdítása a hit szép harcának megharcolására egészen Krisztus eljöveteléig (6,11-16)**
16. Üzenet a gazdagoknak (6,17-19)
17. Timótheus ismételt buzdítása a hitben való megállásra, hamis tanítókkal és tanításokkal szemben (6,20-21)

Tartalmi vázlat Tituszhoz írt levélhez

(„Pásztorlevél”, keletkezési ideje: 62-64, a Pál két fogsága közötti idő, amikor szabadon tevékenykedhetett)

1. Titusz megszólítása és áldáskívánás számára (1,1-4)
2. **Milyen etikai kívánalmakat tartson szem előtt Titusz, amikor Kréta szigetén az apostol meghagyatkozásának megfelelően presbitereket, felügyelőket állít az egyes gyülekezetek élére** (1,5-9)
3. **A krétaiak jellemzése, tanács lelkipondozásukhoz** (1,10-16)
4. Gyakorlati, etikai tanítások, tanácsok Titusz lelkipondozó munkájához (2,1-10)
5. **Az evangélium rövid summája** (2,11-15)
6. Helyes viszonyulás a világi felsőbbséghez (3,1-2)
7. **Hogyan történik a bűnösök és tévelygők kegyelemből, hit által való megigazítása** (3,3-7)
8. További buzdítások és tanácsok Titusz számára (3,8-15)

Tartalmi vázlat Timótheushoz írt második levélhez

(A második római fogságból, Rómából, 64-65)

1. Timótheus megszólítása, Pál apostol megemlékezik **Timótheus őszinte hitéről, ami szeretetben összekapcsolja őt fiatal tanítványával** (1,1-5)
2. A visszahúzódó természetű Timótheus buzdítása a Szentlélek ajándékai igénybevételére, erőteljes, állhatatos szolgálatra, amelyet Pál apostol életében is láthat (1,6-12)
3. Timótheus buzdítása „az egészséges beszédekhez” való ragaszkodásra, a hamis tanítókkal szembeni határozott helyállásra (1,13-2,26; **ezen belül az evangélium summájáról 2,11-13**)
4. **Profetikus kijelentések „az utolsó napok nehéz idejéről”** (3,1-5)
5. Ismételten kérleli Timótheust, hogy a hamis tanítókkal szemben álljon meg szilárdan, állhatatosság tekintetében kövesse az apostol példáját, ragaszkodjon az írások biztos iránytűjéhez (3,6-17; **ezen belül az Írások értékéről, ihletettségéről, nevelő, megjobbító hatalmáról 3,15-17**)
6. **További buzdítás az Ige állhatatos hirdetésére olyan körülmények között is, amikor az emberek „az egészséges tudományt el nem szenvedik”** (4,1-5)
7. **Az apostol „lelki testamentuma”** (4,6-8)
8. Az apostol helyzete, meghagyatkozások (4,9-15)

9. Beszámoló az apostol „első védekezésének” a körülményeiről és kimeneteléről (4,16-18)

10. Üdvözetek (4,19-22)

Tartalmi vázlat a Zsidókhoz írt levélhez

(A szerzőség vitatott, de nyomós érvek szólnak Pál szerzősége mellett, az viszont valószínű, hogy gondolatai írásba foglalásánál közreműködött valamely munkatársa, leginkább Lukácsra lehet gondolni. Keletkezési ideje pontosan meg nem állapítható, valószínűleg Pál apostol első fogsága végén vagy a két fogsága közötti időben, Rómából vagy Rómában)

1. Kicsoda nekünk Krisztus (1,1-3)

2. Krisztus több, nagyobb az angyaloknál (1,4-2,9)

3. Milyen értelemben és mértékben lett Jézus emberré, testvérünké (2,10-18)

4. Krisztus és Mózes összehasonlítása, óvás a pusztai nép keményszívűségére emlékeztetve, nehogy elveszítsük az Isten „nyugodalmába” való bemenetelt (3,1-4,11)

5. Isten előtt minden leplezetlen és mezítelen, de Jézus Krisztus olyan főpap, aki „meg tud indulni erőtlenségeinken” (4,12-5,3)

6. Jézust Isten tette főpappá, az Újszövetségben az ároni papságot felváltja a Melkisédek rendje szerinti papság (5,4-7,28). Ezen belül Krisztus büntelenségének a titkáról 5,7-9; ugyancsak ezen belül intő és buzdító szavak a zsidókból lett keresztényekhez 5,11-12)

7. Krisztus a mennyei templom szolgálója, az új szövetség közbenjárója (8,1-10,18)

8. Mi következik ebből, hogyan viszonyuljunk Krisztushoz – a zsidó keresztények szeretetteljes emlékeztetése, bátorítása (10,19-39)

9. A hit mibenléte és a hit hősei (11. fejezet)

10. Buzdítás a hitben való kitartásra egészen a győzelemig, a küzdelmek, megpróbáltatások ellenére, nézve Krisztusra, a hit fejedelmére (12. fejezet)

11. Gyakorlati keresztény etikai tanítások (13,1-8)

12. Az előzők summázata, mit jelent kimenni Krisztushoz a táboron kívülre? (13,9-15)

13. További etikai tanítások (13,16-17)

14. Pál apostol helyzete, terve, a címzettek közel jövőbeni meglátogatására, köszöntések (13,18-25)